

§ 4 i Betragtning kommende Embedsindtægter, dog ikke over 600 Rbd. aarlig.

vedtoges med 49 Stemmer mod 15.

Formanden: Jeg skal nu sætte Resten af Lovforslaget under Forhandling. Rigsdagsmanden for Sorø Amts 5te Valgkreds har Ordet.

Frolund: Med Hensyn til § 3, saa har jeg foreslaaet, at denne Paragraph skulde gaae ud; jeg synes det er upassende at sammenblande denne Sag med Wgteskabet og at binde en Præst til at see paa Attester, om en Mand har betalt disse Penge ind eller ikke, før han tør forrette Vielsen. En Mand kan jo dog efter den christelige Opfattelse af Wgteskabet være berettiget til at indgaae Wgteskab; hvad enten han har disse Attester eller ikke; her gjør man en reen borgerlig Paastrand gjældende, og paa Grund af dens Ikke-Opfyldelse, vil man nægte Wgteskabets Fuldbyrkelse. Jeg seer slet ikke, forsaavidt vi betragte Wgteskabet fra et religiøst kirkeligt Standpunkt, som det lader til, at man her i Almindelighed betragter det, Andet, end at man maa stemme mod denne Paragraph, hvorefter Præsten skal være Finantsministerens Controlleur. Nu veed jeg nok, at Præsten maa controllere og holde Tal over mange Ting baade Mennesker og Dyr o. s. v., men jeg troer, at han har nok af dette Slags Forretninger alligevel, og at man ikke skal lægge en ny til.

F. M. Hansen: Da Præsten maa bestyre saa mange andre verdslige Anliggender, og see saa mange Attester efter i saa mange Anliggender, som ikke ere reent geistlige, saa synes jeg, det dog maa være ham kjær i et saadant Anliggende, som angaaer Fokkets Bæe og Bæl, maafee Koners og Børns fremtidige Forsørgelse, ogsaa at have den Altelighed, at see denne Attest efter, eller at fordrø den skaffet tilveie.

Frolund: Det var med Hensyn til, om Præsten vil gjøre det, og derom kan jo ikke være Tale, thi det er han jo nødt til, naar Loven paalæger ham det, men det, jeg kunde ønske Oplysninger om, siden den ærede geistlige Taler her har taget Ordet, var, om han dog virkelig kunde ansee det foreneligt med Opfattelsen af Wgteskabet, at man skulde nægte Folk

at blive viede, fordi de ikke havde sat i Enkeskassen; thi saa havde vi det borgerlige Wgteskab.

F. M. Hansen: Naturligviis maa Enhver, der er berettiget til at vie, kunne fordrø af dem, som skulle vies af ham, at de have opfyldt de Betingelser, som Staten fordrø, forinden overhovedet Wgteskab kan stiftes, og dette gjælder ikke blot om det, hvorom der her nærmest er Tale, men det gjælder f. Ex. ogsaa om, at de skulle have en vis Alder, og at de i visse Tilfælde have Forældrenes Samtykke o. s. v. Da der saaledes ere mange andre Beviisligheder, som fordrø af Vedkommende, førend Præsten overhovedet kan vie dem, saa seer jeg ikke, hvorfor Staten ikke ogsaa skulde kunne fordrø den her omhandlede.

Da ingen flere begjærede Ordet, stred man til Afstemning, hvorved

1) Forslagets § 2, saalydende:

Undtagne ere Embedsmænd,

1) som inden denne Lovs Udgivelse have fyldt det 60de Aar og ere gifte;

2) som inden denne Lovs Udgivelse allerede have, ifølge Forpligtelse, sikret deres Enke den efter de hidtil gjældende Regler høieste pligtige Enkepension eller Livrente, 400 Rbd., saalange de ikke opnaae forøget Embedsindtægt, da Forpligtelsen efter nærværende Lov i saa Fald indtræder med Hensyn til Indtægtsforøgelsen;

3) som for Finantsministeriet godtgjøre, at deres Enke paa anden Maade for Livstid er sikret en ikke ringere aarlig Indtægt, end den i § 1 bestemte Livrente.

Endelig ere ogsaa undtagne Præster, med Hensyn til hvis Enke-Forsørgelsespligt det har sit Forblivende ved de hidtil gjældende Regler, indtil deri ved særlig Lov skeer Forandring.

vedtoges eenstemmigt med 66 Stemmer.

2) § 3, saalydende:

Under en Mulkt af 100 Rbd. til Stedets Fattige maa ingen Præst vie nogen pensionsberettiget Embedsmænd, forinden denne ved Attest fra Finantsministeriet har godtgjort at være fritagen for, eller at have opfyldt Forpligtelsen med Hensyn til Enkeforsørgelse.

vedtoges med 39 Stemmer mod 23.